

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

11. detsember 2014(*)

Liikmesriigi kohustuste rikkumine – ELTL artikkel 56 ja EMP lepingu artikkel 36 – Teenused, mida teises liikmesriigis asuvad pensionifondid ja kindlustusseltsid pakuvad Hispaanias – Tööandjapensionikavad – Kohustus määrata Hispaanias asuv maksuesindaja – Piirav laad – Põhjendatus – Tõhus maksujärelevalve ja võitlus maksustamise vältimise vastu – Proportsionaalsus

Kohtuasjas C-678/11,

mille ese on ELTL artikli 258 alusel 22. detsembril 2011 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi,

Euroopa Komisjon, esindajad: F. Jimeno Fernández ja W. Roels, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hageja,

versus

Hispaania Kuningriik, esindaja: A. Rubio González,

kostja,

keda toetab:

Prantsuse Vabariik, esindaja: G. de Bergues, D. Colas ja J.-S. Pilczer,

menetlusse astuja,

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president T. von Danwitz, kohtunikud C. Vajda (ettekandja), A. Rosas, E. Juhász ja D. Šváby,

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira,

arvestades kirjalikus menetluses ja 12. juuni 2014. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Oma hagiavalduses palub Euroopa Komisjon Euroopa Kohtul tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik kehtestas ja jättis jõusse sätted, mis sisalduvad kuninga seadusandliku dekreediga

1/2002, millega kiidetakse heaks 29. novembri 2002. aasta pensioniskeemide ja ?fondide seaduse konsolideeritud versioon (Real Decreto Legislativo 1/2002, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Regulación de los Planes y Fondos de Pensiones; *BOE* nr 298, 13.12.2002, lk 43361, edaspidi „pensioniskeemide ja ?fondide seadus”), artikli 46 punktis c, kuninga seadusandliku dekree di 6/2004, millega kiidetakse heaks 29. oktoobri 2004. aasta erakindlustuse korralduse ja järelevalve seaduse konsolideeritud versioon (Real Decreto Legislativo 6/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de ordenación y supervisión de los seguros privados; *BOE* nr 267, 5.11.2004, lk 36602, edaspidi „erakindlustuse korralduse ja järelevalve seadus”), artiklis 86, kuninga seadusandliku dekree di 5/2004, millega kiidetakse heaks 5. märtsi 2004. aasta mitteresidentide tulumaksu seaduse konsolideeritud versioon (Real Decreto Legislativo 5/2004 por el que se aprueba el texto refundido de la ley del Impuesto sobre la renta de los no residentes; *BOE* nr 62, 12.3.2004, lk 11176), muudetud 29. novembri 2006. aasta maksupettuste vältimise seadusega 36/2006 (Ley 36/2006 de medidas para la prevención del fraude fiscal; *BOE* nr 286, 30.11.2006, lk 42087), (edaspidi „mitteresidentide tulumaksu seadus”) artiklis 10 ja 17. detsembri 2003. aasta maksukorralduse seaduse (Ley 58/2003, General Tributaria; *BOE* nr 302, 18.12.2003, lk 44987, edaspidi „maksukorralduse seadus”) artiklis 47, mille kohaselt teistes liikmesriikides kui Hispaania Kuningriik asuvad välismaised pensionifondid, kes pakuvad selles liikmesriigis tööandjapensionikavasid, ja kindlustusseltsid, kes tegutsevad Hispaanias teenuste osutamise vabaduse raames, on muu hulgas kohustatud määrama selles liikmesriigis asuva maksuesindaja, siis on Hispaania Kuningriik rikkunud ELTL artiklist 56 ja 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu (EÜT 1994, L 1, lk 3, edaspidi „EMP leping”) artiklist 36 tulenevaid kohustusi.

Hispaania õiguslik raamistik

2 Maksukorralduse seaduse artikkel 47 sätestab:

„Maksukohustuslased, kelle elu? või asukoht ei ole Hispaanias, on maksuametiga suhtlemise huvides kohustatud määrama Hispaania territooriumil asuva esindaja, kui nad tegutsevad sellel territooriumil alalise tegevuskoha kaudu, kui see on maksuseadustega sõnaselgelt ette nähtud või kui maksuamet seda nõuab tehingu või tegevuse laadi või saadud tulu suuruse tõttu.

Määramisest tuleb teatada maksuametile maksuseaduses ette nähtud tähtaja jooksul.”

3 Pensioniskeemide ja ?fondide seaduse artikkel 46 näeb ette:

„Teistes liikmesriikides asuvad pensionifondid, kes soovivad Hispaanias rakendada Hispaania seadustele vastavaid tööandjapensionikavasid, on kohustatud määrama esindaja, st füüsilise isiku, kelle alaline elukoht on Hispaanias, või juriidilise isiku, kelle asukoht on Hispaanias, ning kellel on järgmised volitused:

[...]

c) õigus esindada pensionifondi maksukohustustes, mis tekivad seoses tegevusega Hispaania territooriumil. Esindaja täidab summade kinnipidamise või ettemaksena tasumise ja riigikassale ülekandmise kohustused seoses Hispaania seadustele vastavate kavadega, järgides füüsiliste isikute tulumaksu seadustes sätestatud tingimusi, ning täidab maksuametile teabe andmise kohustused, mis on ette nähtud pensionifondide valitsejate suhtes kohaldatavate Hispaania seadustega.

[...]”.

4 Erakindlustuse korralduse ja järelevalve seaduse artikli 86 lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Euroopa Majanduspiirkonna teistes liikmesriikides asuvad kindlustusseltsid, kes soovivad Hispaanias tegutseda teenuste osutamise vabaduse raames, on kohustatud määrama esindaja, kes on Hispaania maksuresident, et täita käesoleva seadusega hõlmatud maksualased kohustused seoses tegevusega Hispaania territooriumil.

Lisaks käesoleva seaduse artiklis 82 nimetatud kohustustele täidab esindaja teenuste osutamise vabaduse raames tegutseva kindlustusseltsi nimel järgmised maksualased kohustused:

- a) seoses tegevusega Hispaania territooriumil peab summad kinni või tasub ettemaksena ja kannab riigikassale üle, järgides füüsiliste isikute tulumaksu, juriidiliste isikute tulumaksu ja mitteresidentide tulumaksu seadustes sätestatud tingimusi;
- b) annab maksuametile teavet Hispaanias tehtud tehingute kohta vastavalt füüsiliste isikute tulumaksu, juriidiliste isikute tulumaksu ja mitteresidentide tulumaksu seadustele.”

5 Mitteresidentide tulumaksu seaduse artikli 10 lõikes 1 on sätestatud:

„Maksumaksjad, kellel on selle maksu tasumise kohustus, on kohustatud enne Hispaanias saadud tulu deklareerimise tähtaja möödumist määrama füüsilise või juriidilise isiku, kelle elu? või asukoht on Hispaanias, oma esindajaks suhetes maksuametiga seoses tulumaksukohustustega, kui nad tegutsevad alalise tegevuskoha kaudu, käesoleva seaduse artikli 24 lõikes 2 ja artiklis 38 nimetatud juhtudel või kui maksuamet seda nõuab maksumaksja poolt Hispaania territooriumil saadud tulu suuruse või laadi tõttu.

[...]”.

6 28. novembri 2006. aasta seaduse 35/2006, mis käsitleb füüsiliste isikute tulumaksu ning millega osaliselt muudetakse juriidiliste isikute tulumaksu, mitteresidentide tulumaksu ja omandimaksu seadusi (Ley 35/2006 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y de modificacio?n parcial de las leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de no Residentes y sobre el Patrimonio; BOE nr 285, 29.11.2006, lk 41734), artikli 99 lõige 2 näeb ette:

„Juriidilised isikud ja üksused, kaasa arvatud tulu jaotavad üksused, kes maksavad välja tulumaksuga maksustatavat tulu, on kohustatud tulu saaja poolt tasumisele kuuluva füüsiliste isikute tulumaksu kinni pidama ja avansilise maksena tasuma. Riigikassale tasumisele kuuluva summa suurus ning tasumise tingimused ja kord kehtestatakse määrusega. Samasugused kohustused on majandustegevusega tegelevatel maksumaksjatel seoses tuludega, mida nad oma tegevuse raames välja maksavad, samuti füüsilistel ja juriidilistel isikutel ja muudel üksustel, kelle elu? või asukoht ei ole Hispaania territooriumil, kuid kes sellel territooriumil tegutsevad alalise tegevuskoha kaudu, või omamata alalist tegevuskohta maksavad välja tööga teenitavat ja muud tulu, millelt tuleb teha kinnipidamine või avansiline makse, mis on mitteresidentide tulumaksu seaduse kodifitseeritud versiooni artikli 24 lõikes 2 nimetatud tulu leidmisel mahaarvatav kulu.

[...]

Erakindlustuse korralduse ja järelevalve seaduse kodifitseeritud versiooni artikli 86 kohaselt määratud esindaja, kes tegutseb teenuste osutamise vabaduse raames tegutseva kindlustusseltsi nimel, on kohustatud tegema kinnipidamise ja tasuma avansilise makse Hispaanias tehtud tehingutelt.

Mõnes teises Euroopa Liidu liikmesriigis asuvad pensionifondid, kes pakuvad Hispaanias

Hispaania seadustele vastavaid tööandjapensioniskeeme, on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/41/EÜ tööandjapensioni kogumisasutuste tegevuse ja järelevalve kohta (ELT L 235, lk 10; ELT eriväljaanne 05/04, lk 350) sätete alusel kohustatud määrama esindaja, kes on Hispaania maksuresident ja kes neid esindab seoses maksukohustustega. Esindaja on kohustatud tegema kinnipidamise ja tasuma avansilise makse Hispaanias tehtud tehingutelt.

[...].

Kohtueelne menetlus ja pöördumine Euroopa Kohtusse

7 Komisjon nõudis 4. aprilli ja 1. detsembri 2008. aasta kirjades, et Hispaania Kuningriik kõrvaldaks Hispaania õiguse nende sätete vastuolu EÜ artikliga 49 ja EMP lepingu artikliga 36, millega teistes liikmesriikides asuvatele pensionifondidele, kes pakuvad Hispaanias tööandjapensionikavasid, ja kindlustusseltsidele, kes tegutsevad Hispaanias teenuste osutamise vabaduse raames, samuti teatavatele üksustele ja mitteresidendist füüsilistele isikutele on pandud kohustus määrata maksuesindaja, kelle elu? või asukoht on Hispaanias.

8 Kui Hispaania Kuningriik oli neile märgukirjadele vastanud, saatis komisjon 29. jaanuaril 2010 liikmesriigile põhjendatud arvamuse, milles ta jäi kirjades esitatud esialgse analüüsi juurde ja palus riigil võtta kahe kuu jooksul arvamuse järgimiseks vajalikud meetmed.

9 Kuna komisjon ei jäänud rahule Hispaania Kuningriigi vastusega põhjendatud arvamusele, esitas ta käesolevas asjas hagi. Ta selgitab, et seoses Hispaania õiguses ette nähtud kohustusega määrata maksuesindaja, kelle elu? või asukoht on Hispaanias, piiras ta hagi eset ainult nende juhtudega, mil on tegemist teistes liikmesriikides asuvate pensionifondidega, kes pakuvad Hispaanias tööandjapensionikavasid, ja kindlustusseltsidega, kes tegutsevad Hispaanias teenuste osutamise vabaduse raames.

10 Hispaania Kuningriik esitas 15. märtsil 2012 saabunud eraldi dokumendiga vastuvõetamatuse väite, tuginedes Euroopa Kohtu kodukorra artikli 91 lõike 1 esimesele lõigule hagi esitamise kuupäeval kehtinud redaktsioonis. Euroopa Kohus otsustas 2. oktoobril 2012 liita vastuvõetamatuse väite asja sisulise läbivaatamisega, kohaldades sama artikli lõiget 4.

11 Euroopa Kohtu president lubas 9. mai 2012. aasta määrusega Prantsuse Vabariigil Hispaania Kuningriigi nõuete toetuseks menetlusse astuda.

Hagi

Vastuvõetavus

Poolte argumendid

12 Hispaania Kuningriik põhjendab vastuvõetamatuse väidet kolme argumendiga. Esiteks leiab ta, et kuna komisjon kasutas hagiavalduse nõudes määrsõna „muu hulgas”, siis ei ole ta hagi eset piiranud ammendavalt ja täpselt. Teiseks on komisjon liikmesriigi hinnangul hagi põhjendamisel kahele Hispaania õiguse sättele ekslikult tuginenud, nimelt mitteresidentide tulumaksu seaduse artiklile 10 ja maksukorralduse seaduse artiklile 47. Hispaania Kuningriik väidab, et esimesena nimetatud sättel ei ole mingit seost komisjoni hagiavalduses viidatud olukordadega ja teine säte piirdub Hispaania maksusüsteemi üldsätete esitamisega ega viita erijuhtudele, mil tuleks määrata maksuesindaja. Kolmandaks taunib Hispaania Kuningriik seda, et komisjon ei ole selgelt täpsustanud, kas liikmesriik ei tohi ühelgi juhul panna mitteresidendile maksuesindaja määramise kohustust või on mõjuvatel põhjustel olemas teatavad erandid sellest reeglist.

13 Komisjon lükkab tagasi argumendid, millega Hispaania Kuningriik vastuvõetamatuse väidet põhjendab.

Euroopa Kohtu hinnang

14 Kodukorra artikli 38 lõike 1 punktist c hagi esitamise kuupäeval kehtinud redaktsioonis ja selle sättega seonduvast kohtupraktikast tuleneb, et hagiavalduses tuleb märkida hagi ese ja ülevaade fakti- ja õigusväidetest ning et see peab olema piisavalt selge ja täpne, võimaldamaks kostjal enda kaitseks valmistuda ning Euroopa Kohtul oma kontrolli teostada. Sellest tuleneb, et põhilised faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele hagiavaldus toetub, peavad ühtselt ja arusaadavalt ilmnema hagiavalduse tekstist endast ning nõuded peavad olema esitatud üheselt mõistetavalt, et vältida seda, et Euroopa Kohus otsustab *ultra petita* või jätab mõne väite kohta seisukoha võtmata (vt kohtuotsus komisjon vs. Hispaania, C?360/11, EU:C:2013:17, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).

15 Käesolevas kohtuasjas vastab komisjoni hagiavaldus neile nõuetele.

16 Vaatamata sõnade „muu hulgas” kasutamisele hagiavalduse nõudes, tuleneb nii nõudest kui ka hagiavalduses esitatud väidetest ühemõtteliselt, et komisjoni hagi esemeks on Hispaania õigusega ette nähtud kohustus määrata maksuesindaja, kelle elu? või asukoht on Hispaanias, kahel konkreetse juhul, st teistes liikmesriikides asuvatele pensionifondidele, kes pakuvad Hispaanias töödandjapensionikavasid, ja teistes liikmesriikides asuvatele kindlustusseltsidele, kes tegutsevad Hispaanias teenuste osutamise vabaduse raames. Lisaks nähtub liikmesriigi kaitsja esitatud seisukohtadest, et hagiavaldus oli sõnastatud piisavalt selgelt ja täpselt, kuna ta on kaitse koondanud neile kahele konkreetsele juhule.

17 Seega tuleb esimene argument, millega Hispaania Kuningriik vastuvõetamatuse väidet põhjendab, tagasi lükata.

18 Peale selle, kuna hagiavaldus viitab ainult neile kahele konkreetsele juhule, ei saa komisjonile ette heita, et ta ei anna selget seisukohta, kas teistsugusel asjaoludel on mitteresidendi kohustus määrata maksuesindaja, kelle elu? või asukoht on Hispaanias, liidu õigusest lähtudes õiguspärane. Seega tuleb tagasi lükata ka liikmesriigi esitatud kolmas argument.

19 Vastuvõetamatuse väite raames Hispaania Kuningriigi esitatud teise argumendi osas toob komisjon põhjendatult esile, et kuna tema hagiavalduses on hagi ese selgelt määratletud, siis ei too see, et nimetatud institutsioon mainis siseriikliku õiguse teatavaid sätteid, mis ehk ei ole asjassepuutuvad, kaasa hagi vastuvõetamatust. See kehtib seda enam, et liikmesriik möönab dokumendis, millega ta esitab vastuvõetamatuse väite, et siseriikliku õiguse kaks sätet, millele komisjon hagiavalduses viitab, nimelt pensioniskeemide ja ?fondide seaduse artikli 46 punkt c ning erakindlustuse korralduse ja järelevalve seaduse artikli 86 lõige 1, on hagi eesmärki silmas

pidades asjassepuutuvad.

20 Sellest järeldub, et Hispaania Kuningriigi vastuvõetamatuse väide tuleb tagasi lükata.

Sisulised küsimused

ELTL artikli 56 eiramine

– Poolte argumendid

21 Komisjon märgib, et teistes liikmesriikides kui Hispaania Kuningriik asuvatele pensionifondidele, kes pakuvad selles liikmesriigis tööandjapensionikavasid, ja kindlustusseltsidele, kes tegutsevad Hispaanias teenuste osutamise vabaduse raames, pandud kohustus määrata maksuesindaja, kelle elu? või asukoht on selles liikmesriigis, kujutab endast teenuste osutamise vabaduse piirangut. Esiteks tähendab see kohustus nende pensionifondide ja kindlustusseltside jaoks lisakoormust. Teiseks takistab see teenuste osutamise vabaduse teostamist isikutel ja ettevõtjatel, kes asuvad teistes liikmesriikides kui Hispaania Kuningriik ja kes soovivad pakkuda maksuesinduse teenuseid Hispaanias tegutsevatele üksustele või füüsilistele isikutele.

22 Ei Hispaania Kuningriik ega Prantsuse Vabariik kui menetlusse astuja ei vaidlusta, et kõnealused meetmed on piiravat laadi.

23 Hispaania Kuningriik leiab, et kohustus määrata maksuesindaja, kelle elu? või asukoht on Hispaanias, on põhjendatud tõhusa maksujärelevalve ja maksustamise vältimise vastu võitlemise vajadustega. Ta väidab ühtlasi, et asjassepuutuvad meetmed ei lähe kaugemale kui üldise huvi eesmärkide saavutamiseks vajalik.

24 Hispaania Kuningriik kinnitab seoses sellega, et mitteresidendist maksumaksjate puhul on järelevalve pingsam ja maksupettuste vastase võitluse meetmete tõhususe tase tunduvalt kõrgem, kui selline kontaktisik nagu maksuesindaja on kohe kättesaadav. Need eesmärgid ei ole seevastu tõhusalt saavutatavad, kui teabevahetuseks ja nõuete sissenõudmiseks kasutada eri liikmesriikide ametiasutuste vastastikust abi, mis on sätestatud nõukogu 19. detsembri 1977. aasta direktiivis 77/799/EMÜ liikmesriikide pädevate asutuste vastastikuse abi kohta otsese maksustamise, teatavate aktsiisimaksude ja kindlustusmaksete maksustamise valdkonnas (EÜT L 336, lk 15; ELT eriväljaanne 09/01, lk 63), muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/98/EÜ (ELT L 363, lk 129), (edaspidi „direktiiv 77/799”) ja nõukogu 26. mai 2008. aasta direktiivis 2008/55/EÜ vastastikuse abi kohta teatavate lõivude, tollimaksude, maksude ja muude meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (ELT L 150, lk 28).

25 Kostjaks olev liikmesriik leiab, et nende direktiividega kasutusele võetud süsteemi ebatõhusust näitab asjaolu, et need on halduskoostöö vahendite ja nõuete sissenõudmiseks osutatava abi reformimise käigus kehtetuks tunnistatud. Lisaks tugineb liikmesriik andmetele, mille põhjal ilmneb järgnevalt nõuete sissenõudmise madal tase: esiteks kaheksa taotlust, mis on esitatud Ühendkuningriigi ametiasutustele 2011. aastal, ja teiseks teistele liikmesriikidele aastatel 2005–2009 saadetud taotlused.

26 Hispaania Kuningriik selgitab, et kuna teatavad andmed, mille vormikohast deklareerimist Hispaania maksuamet nõuab, on üldist laadi ega ole tingimata või eranditult mõeldud maksu kindlaksmääramiseks, siis ei kuulu deklaratsioonides sisalduvad andmed direktiivi 77/799 kohaldamisalasse. Maksude tõhusaks kohaldamiseks on seega vaja eelnevalt määrata isik, kellega Hispaania maksuamet erinevate menetluste käigus suhtleb.

27 Tööandjapensionikavadega seotud tulult tasumisele kuuluva maksu kohta märgib Hispaania Kuningriik, et mis puudutab teistes liikmesriikides kui Hispaania Kuningriik asuvaid pensionifonde, kes pakuvad selles liikmesriigis tööandjapensionikavasid, ja kindlustusseltse, kes tegutsevad Hispaanias teenuste osutamise vabaduse raames, siis maksuesindaja õigus või kohustus pidada maksusumma kinni ja tasuda see riigikassale ettemaksena, nagu on ette nähtud vastavalt pensioniskeemide ja fondide seaduse artikli 46 punktis c ja erakindlustuse korralduse ja järelevalve seaduse artikli 86 lõike 1 punktis a, peegeldab 28. novembri 2006. aasta seaduse 35/2006 artikli 99 lõikes 2 sätestatud kohustust pidada maks kinni tööga teenitavalt tulult. Kui viimati nimetatud sätte alusel peavad Hispaanias asuvad pensionifondide valitsejad maksu ise kinni, siis vajadus, et teistes liikmesriikides asuvad pensionifondid ja kindlustusseltsid määraksid muu hulgas selle kinnipidamise tegemiseks maksuesindaja, kelle elu? või asukoht on Hispaanias, on põhjendatud sellega, et kinnipeetava summa suuruse arvutamine on keerukas. Kui mitteresidendist üksustel sellist kinnipidamise kohustust ei oleks, saaksid nad Hispaanias asuvate üksustega võrreldes finantseelise, mis rikuks võrdse kohtlemise põhimõtet ja siseturu nõuetekohast toimimist.

28 Lisaks toonitab Hispaania Kuningriik, et tema suhtes käesoleval juhul algatatud rikkumismenetluse tõttu tunnistas ta 4. märtsi 2011. aasta seadusega 2/2011 jätkusuutliku majanduse kohta (Ley 2/2011 de Economía Sostenible; BOE nr 55, 5.3.2011, lk 25033) kehtetuks erakindlustuse korralduse ja järelevalve seaduse artikli 86 lõikes 1 osutatud tingimuse, et maksuesindaja elu? või asukoht oleks Hispaanias, samas kui see liikmesriik ise leiab, et nimetatud tingimus oli maksukohustuste tõhusa täitmise parim tagatis.

29 Hispaania Kuningriiki toetades leiab Prantsuse Vabariik, et vaidlusalune normistik on põhjendatud vajadusega tagada maksude tõhus sissenõudmine, mida Euroopa Kohus on tunnustanud kui ülekaalukat üldist huvi. Normistik on selle eesmärgi saavutamiseks sobiv, kuna muudab tasumisele kuuluva maksu sissenõudmise ja kogumise lihtsamaks ja kiiremaks. Kuna maksuesindajad alluvad Hispaania maksuameti järelevalvele, saab maksuamet tagada maksu sundkorras sissenõudmise. Lisaks on Euroopa Kohus kohtuotsustes FKP Scorpio Konzertproduktionen (C-290/04, EU:C:2006:630) ja X (C-498/10, EU:C:2012:635) tunnustanud, et maksu kinnipidamise menetlus ja seda tagav vastutuse kord on õiguspärane ja sobiv vahend selleks, et tagada maksustavast riigist väljaspool asuva isiku tulude maksustamine.

30 Vaidlusalusest normistikust tuleneva kohustuse proportsionaalsuse küsimuses leiab Prantsuse Vabariik, et muud võimalused ei ole vähem koormavad kui kohustus määrata maksuesindaja, kelle elu? või asukoht on Hispaanias. Esiteks tooks Hispaania mitteresidendist pensionifondide ja kindlustusseltside residendist klientide kohustus maks ise kinni pidada kaasa täiendava halduskoormuse ja vastutusega seotud riskid, mis muudaksid piiriülesed teenused residendist teenuseosutajate teenustega võrreldes vähem atraktiivseks.

31 Teiseks nähtub kohtuotsuse X (EU:C:2012:635) punktidest 50 ja 51, et maksu sissenõudmine mitteresidendist teenuste osutaja poolt oleks tema jaoks märkimisväärselt koormav ja ta võib seega loobuda teenuste osutamisest selles liikmesriigis. Selle teenuseosutaja töötajate töökoormus suureneks seeläbi, et nad peaksid täitma teise liikmesriigi õigusaktidest tulenevad maksukohustused ja seoses sellega esitama maksudeklaratsiooni võõras keeles.

32 Prantsuse Vabariigi sõnul erineb käesolev kohtuasi juhtumist, milles on tehtud kohtuotsus komisjon vs. Belgia (C-522/04, EU:C:2007:405). Nimetatud kohtuotsuses, kuna olid täidetud kolm kumulatiivset tingimust, järel das Euroopa Kohus, et maksuesindaja määramine, kelle asukoht on asjaomases liikmesriigis, läheb kaugemale kui on vajalik kõnealustelt kindlustuslepingutelt igaaastase maksu tasumise tagamiseks. Euroopa Kohus tõi nimelt esile, et Belgia õiguse alusel on kindlustusvõtja isiklikult vastutav kindlustuslepingutelt tasutava maksu eest, kui leping on sõlmitud

kindlustusandjaga, kes ei asu Belgias. See tingimus ei ole käesolevas asjas täidetud, kuna Hispaania seadused näevad ette, et ainult maksuesindaja, kelle elu? või asukoht on Hispaanias, on kohustatud tasuma Hispaanias teenuste osutamise vabaduse raames tegutsevate mitteresidentide pensionifondide ja kindlustusseltside poolt tasumisele kuuluvad maksud.

33 Komisjon möönab küll, et eesmärgid, millele tuginedes Hispaania Kuningriik põhjendab kohustust määrata hagiavalduses osutatud juhtudel maksuesindaja, kelle elu? või asukoht on Hispaanias, on legitiimsed, kuid vaidlustab selle liikmesriigi ja Prantsuse Vabariigi argumendid, mille kohaselt see kohustus on nende eesmärkide saavutamiseks vajalik.

– Euroopa Kohtu hinnang

34 Sissejuhatuseks olgu märgitud, et seoses hagi esemega käesolevas asjas, nagu see on esitatud käesoleva kohtuotsuse punktis 16, on selge, et vastavalt Hispaania asjassepuutuvatele õigusaktidele on teistes liikmesriikides kui Hispaania Kuningriik asuvad välismaised pensionifondid, kes pakuvad selles liikmesriigis tööandjapensionikavasid, ja kindlustusseltsid, kes tegutsevad Hispaanias teenuste osutamise vabaduse raames, kohustatud määrama maksuesindaja, kelle elu? või asukoht on Hispaanias.

35 Nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 12, on aga Hispaania Kuningriik vaidlustanud nende kahe Hispaania õiguse sätte asjassepuutuvuse, millele komisjon oma hagiavalduses tugineb. See institutsioon möönab selles osas, et mitteresidentide tulumaksu seaduse artikkel 10 käsitleb esindaja määramise kohustust asjaoludel, millel puudub seos hagi esemega käesolevas asjas. Mis puudutab maksukorralduse seaduse artiklit 47, siis piirdub komisjon väitega, et see on põhireegel, mis kohustab maksumaksjaid, kellel ei ole Hispaanias elu? või asukohta, määrama esindaja, kelle elu? või asukoht on selles liikmesriigis, kuid ta ei tõenda, et väidetava rikkumise lõpetamiseks on vaja seda artiklit muuta või see kehtetuks tunnistada.

36 Neil asjaoludel saab käesolevas asjas esitatud hagi puhul võtta arvesse ainult pensioniskeemide ja ?fondide seaduse artikli 46 punkti c ning erakindlustuse korralduse ja järelevalve seaduse artikli 86 lõiget 1, mille asjassepuutuvust tunnistab ka kostjaks olev liikmesriik.

37 Olgu märgitud, et pensionifondide ja kindlustusseltside pakutavad tööandjapensionikava valdkonna teenused on teenused ELTL artikli 57 tähenduses. Nimelt hõlmavad need teenused niisuguseid teenuseid, mis on üldjuhul tasulised ja mille põhiline tunnus on see, et tasu on majanduslik vastusooritus asjaomase teenuse eest (vt analoogia alusel kohtuotsus komisjon vs. Belgia, C-296/12, EU:C:2014:24, punkt 28).

38 Samuti tuleb rõhutada, et ühtse turuga seoses ja selle eesmärkide saavutamisel on ELTL artikliga 56 vastuolus mis tahes sellise siseriikliku õigusnormi kohaldamine, mille toime muutub ELTL artikli 57 kohaste teenuste osutamine liikmesriikide vahel raskemaks kui teenuste osutamine vaid ühe liikmesriigi piires (vt kohtuotsus komisjon vs. Belgia, EU:C:2014:24, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika).

39 Lisaks on Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt ELTL artikliga 56 vastuolus liikmesriigi mis tahes õigusnormid, kui nendega keelatakse või suuremal määral takistatakse teises liikmesriigis asuva ja seal seaduslikult analoogseid teenuseid osutava teenuseosutaja tegevust (vt selle kohta kohtuotsus komisjon vs. Belgia, EU:C:2007:405, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika).

40 Käesolevas kohtuasjas ei ole Hispaania Kuningriik vaidlustanud seda, et asjassepuutuv siseriiklik regulatsioon kujutab endast teenuste osutamise vabaduse piirangut, mis on üldjuhul vastuolus ELTL artikliga 56.

41 Nimelt, nagu komisjon õigesti märgib, võib kohustus määrata Hispaanias maksuesindaja tekitada lisakulusid teistes liikmesriikides kui Hispaania Kuningriik asuvatele pensionifondidele, kes pakuvad selles liikmesriigis tööandjapensionikavasid, ja kindlustusseltsidele, kes tegutsevad Hispaanias teenuste osutamise vabaduse raames. Seetõttu muutub neil üksustel teenuste osutamine Hispaanias asuvatele isikutele raskemaks ja vähem atraktiivseks kui sarnaste teenuste osutamine samadele isikutele Hispaanias asuvate üksuste poolt, kellele seda kohustust ei ole pandud. Lisaks takistab asjaolu, et esindaja peab asuma Hispaanias, teenuste osutamise vabaduse teostamist isikutel ja ettevõtjatel, kes asuvad teistes liikmesriikides kui Hispaania Kuningriik ja kes soovivad pakkuda maksuesinduse teenuseid Hispaanias tegutsevatele üksustele või füüsilistele isikutele.

42 Euroopa Kohtu kindlalt väljakujunenud praktikast tuleneb siiski, et siseriiklikud meetmed, mis võivad takistada EL toimimise lepinguga tagatud põhivabaduste teostamist või muuta selle vähem atraktiivseks, võivad siiski olla lubatud tingimusel, et nendega taotletakse üldise huvi eesmärki, need on selle saavutamiseks sobivad ega lähe kaugemale kui taotletava eesmärgi saavutamiseks vajalik (vt eelkõige kohtuotsus van Caster, C?326/12, EU:C:2014:2269, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika).

43 Kui siseriiklikud asutused võtavad liidu õigusega kehtestatud põhimõttest erandit tegeva meetme, on nad igal konkreetsel juhul kohustatud tõendama, et see tingimus on täidetud. Liikmesriigi võimalike põhjendustega peab kaasnema riigi võetud meetme sobivuse ja proportsionaalsuse analüüs ning konkreetsed tõendid, mis kinnitavad tema argumentatsiooni (vt kohtuotsus komisjon vs. Belgia, EU:C:2014:24, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).

44 Hispaania Kuningriik põhjendab käesoleva kohtuotsuse punktis 41 määratletud piiravat toimet, tuginedes tõhusa maksujärelevalve ja maksustamise vältimise vastu võitlemise vajadustele.

45 Selles osas on Euroopa Kohus korduvalt selgitanud, et maksustamise vältimise vastasele võitlusele ja maksujärelevalve tõhususele võib tugineda selleks, et põhjendada aluslepinguga tagatud põhivabaduste piiranguid (vt kohtuotsus Strojírny Prost?jov ja ACO Industries Tábor, C?53/13 ja C?80/13, EU:C:2014:2011, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika).

46 Ka vajadus tagada maksude tõhus sissenõudmine, millele tugineb Prantsuse Vabariik menetlusse astuja seisukohtades, kujutab endast ülekaalukat üldist huvi, millega võib põhjendada teenuste osutamise vabaduse piirangut (vt kohtuotsus X, EU:C:2012:635, punkt 39).

47 Seoses sellega tuleb tõdeda, et teabe andmise kohustus ja tasumisele kuuluvate summade kinnipidamise ja riigikassale tasumise kohustus, mille vaidlusaluses normistikus mainitud maksuesindajad peavad täitma teistes liikmesriikides kui Hispaania Kuningriik asuvate pensionifondide ja kindlustusseltside eest, on sobiv vahend, et tagada tööandjapensionikavade alusel saadud tulult tasumisele kuuluva maksu tõhus sissenõudmine.

48 Küsimuses, kas normistik läheb kaugemale kui nende eesmärkide saavutamiseks vajalik, esitab Hispaania Kuningriik, keda toetab Prantsuse Vabariik, rea argumente, mis põhinevad normistikus osutatud maksuesindajatele pandud kohustustel ja vastutusel.

49 Ent esiteks tuleb seoses tasumisele kuuluva maksu ja selle sissenõudmise kohta tõhusa

maksujärelevalve ja maksupettuste vastase võitluse eesmärgil teabe saamisega meelde tuletada, et direktiivi 77/799 artikli 1 lõige 1 näeb ette liikmesriikide pädevate asutuste vahelise teabevahetuse, mis võimaldab neil õigesti määrata muu hulgas tulumaksu (vt analoogia alusel kohtuotsus komisjon vs. Belgia, EU:C:2007:405, punkt 52).

50 Teiseks on Euroopa Kohus seoses tulumaksu sissenõudmisega juba selgitanud, et liikmesriikide ametiasutuste vahelised liidu tasandil olemasolevad sellised koostöömehhanismid, nagu on ette nähtud direktiiviga 2008/55, on piisavad selleks, et võimaldada liikmesriigil nõuda tasumisele kuuluv maks sisse teises liikmesriigis (vt selle kohta kohtuotsus komisjon vs. Hispaania, C?269/09, EU:C:2012:439, punkt 68 ja seal viidatud kohtupraktika).

51 Argumentide ja tõenditega, millega Hispaania Kuningriik soovib näidata, et direktiividega 77/799 ja 2008/55 kehtestatud mehhanismid on ebatõhusad ning järelikul on vaja määrata maksuesindaja, et tagada teabe andmine ja tasumisele kuuluva maksu sissenõudmine, ei saa nõustuda. Esiteks asjaolu, et need direktiivid on kehtetuks tunnistatud ja uute direktiividega asendatud, ei ole iseenesest veel tõend, et neis sätestatud mehhanismid ei olnud tõhusad selles osas, mis puudutab teabe andmist ja nende tööandjapensionikavade alusel, mida haldavad teistes liikmesriikides kui Hispaania Kuningriik asuvad üksused, saadud tulult tasumisele kuuluva maksu sissenõudmist. Teiseks on selge, et kostja vastuse lisas esitatud statistika nõuete sissenõudmise madala taseme kohta ei käsitle maksu sissenõudmise taotlusi selles valdkonnas. Nagu komisjon kohtuistungil märkis, on sellise statistika tõendusjõud seda nõrgem, et puuduvad igasugused andmed, kas rahuldamata jäänud taotlused olid esitatud nõuetekohaselt või ega neid ei ole hiljem tagasi võetud. Seega ei ole tegemist asjassepuutuva ja täpse statistikaga, mis võimaldaks kinnitada Hispaania Kuningriigi poolt käesolevas kohtuasjas esitatud argumente.

52 Teiseks viitab Hispaania Kuningriik vaidlusaluse siseriikliku normistikuga maksuesindajatele pandud teabe andmise kohustustele, mis tema sõnul ei kuulu direktiivi 77/799 kohaldamisalasse, samuti tasumisele kuuluva maksusumma kinnipidamisele ja tasumisele riigikassasse ettemaksena.

53 Selles osas tuleb kohe alguses märkida, et vastupidi sellele, millest liikmesriik oma seisukohtades lähtub, ei viita komisjon hagiavalduses mitte maksu kinnipidamise kohustusele kui sellisele, vaid hoopis kohustusele määrata maksuesindaja, kes kinnipidamise teeks. See institutsioon ei nõua seega kinnipidamismenetluse kaotamist tulude puhul, mis on saadud selliste tööandjapensionikavade alusel, mida haldavad teistes liikmesriikides kui Hispaania Kuningriik asuvad üksused. Ka see, et Euroopa Kohus on eeskätt kohtuotsuses X (EU:C:2012:635) selgitanud, et maksu kinnipidamise menetlus on õiguspärane ja sobiv vahend selleks, et tagada tasumisele kuuluva maksu tõhus sissenõudmine, ei oma käesolevas kohtuasjas tähtsust.

54 Mis puudutab käesoleva kohtuotsuse punktis 52 nimetatud kohustusi, siis Euroopa Kohus on kohtuotsuse komisjon vs. Belgia (EU:C:2007:405) punktides 53–55 selgitanud, et kindlustuslepingutelt iga-aastase maksu tasumise tagamise korral, kui leping on sõlmitud kindlustusandjaga, kes ei asu Belgias, tuleneb asjaolust, et kindlustusvõtja on siseriikliku õiguse alusel isiklikult vastutav selle maksu tasumise eest, see, et Belgia õigus sisaldab selle maksu tasumise tagamise eesmärgi saavutamiseks sobivaid meetmeid, mis on teenuste osutamise vabadust vähem kahjustavad, kui kohustus määrata Belgias asuv vastutav esindaja.

55 Kuigi käesolevas menetluses ei nähtu Euroopa Kohtule esitatud seisukohtadest, et Hispaanias oleks resident, kellele osutatakse teenuseid tööandjapensionikava alusel, mida haldavad mitteresidendist üksused, isiklikult vastutav neilt teenustelt tasumisele kuuluva maksu tasumise eest, on selles kohtuotsuses selgitatud põhimõtted – vastupidi sellele, mida väidab Hispaania Kuningriik, keda toetab Prantsuse Vabariik – ikkagi ülekantavad käesolevale kohtuasjale.

56 Hispaania Kuningriik ei ole nimelt käesoleva kohtuotsuse punktis 43 meelde tuletatud nõuetele vastavalt tõendanud, et teabe andmise kohustust ning maksu kinnipidamise ja ettemaksena tasumise kohustust ei ole võimalik kõnealustes tingimustes täita vahenditega, mis kahjustavad ELTL artiklit 56 vähem kui Hispaanias asuva maksuesindaja määramine. Eelkõige ei esita kostjaks olev liikmesriik argumente, millega võiks kummutada komisjoni seisukoha, et neid kohustusi võiksid täita mitteresidendist pensionifondid ja kindlustusseltsid ise sarnaselt Hispaanias asuvate pensionifondide ja kindlustusseltsidega, ilma et need mitteresidendist üksused peaksid kandma kulusid, mis on vajalikud Hispaanias asuva maksuesindaja määramiseks.

57 Mis puudutab selles osas esitatud argumenti, mis tugineb kohtuotsuse X (EU:C:2012:635) punktile 50 ja mille kohaselt maksu kinnipidamise kohustus oleks mitteresidendist pensionifondide ja kindlustusseltside jaoks märkimisväärselt koormav ja nad võiksid seega loobuda teenuste osutamisest Hispaanias, siis mõistagi ei saa välistada, et teatud juhtudel võiksid kulud, mida nimetatud üksused peaksid kandma, kui nad täidaksid ise ülesandeid, mida nad on kohustatud andma oma maksuesindajale, olla sama suured kui esindaja määramiseks vajalikud kulud või isegi neist suuremad.

58 Sellegipoolest, nagu toob esile komisjon, siseriiklikud õigusnormid, mis annavad teistes liikmesriikides kui Hispaania Kuningriik asuvatele pensionifondidele, kes pakuvad selles liikmesriigis tööandjapensionikavasid, ja kindlustusseltsidele, kes tegutsevad Hispaanias teenuste osutamise vabaduse raames, õiguse valida, kas määrata maksuesindaja või täita neid ülesandeid ise, olenevalt sellest, millist lahendust nad peavad majanduslikult soodsamaks, kahjustaksid teenuste osutamise vabadust vähem, kui vaidlusaluste siseriiklike õigusnormidega kehtestatud üldine esindaja määramise kohustus (vt analoogia alusel kohtuotsused komisjon vs. Portugal, C?267/09, EU:C:2011:273, punkt 47, ja National Grid Indus, C?371/10, EU:C:2011:785, punktid 69–73).

59 Peale selle, mis puudutab tingimust, et maksuesindaja elu? või asukoht oleks Hispaanias, siis piirdub Hispaania Kuningriik esiteks sedastamisega, et see tingimus on tunnistatud kehtetuks 2011. aastal erakindlustuse korralduse ja järelevalve seaduse artikli 86 lõikes 1 tehtud muudatusega ja teiseks, et nimetatud tingimus on asjaomaste maksukohustuste tõhusa täitmise parim tagatis.

60 Selles osas tuleb meenutada, et seda, kas liikmesriik on oma kohustusi rikkunud, tuleb hinnata, lähtudes olukorrast liikmesriigis põhjendatud arvamusega määratud tähtaja lõpus ja hiljem toimunud muutusi Euroopa Kohus arvestada ei saa (vt kohtuotsus komisjon vs. Belgia, C?421/12, EU:C:2014:2064, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika).

61 Pealegi ei oma asjas tähtsust pelk kinnitus, et asukoha tingimus on maksuesindajale pandud kohustuste tõhusa täitmise parim tagatis. Kahtlemata võib liikmesriigi maksuameti järelevalve teostamine esindaja tegevuse üle osutada raskemaks, kui ta asub mõnes teises liikmesriigis. Euroopa Kohtu praktikast nähtub siiski, et halduslikud probleemid ei ole põhjendus, millega saaks põhistada liidu õigusega tagatud põhivabaduse takistust (vt selle kohta kohtuotsused komisjon vs. Prantsusmaa, C-334/02, EU:C:2004:129, punkt 29; Papillon, C-418/07, EU:C:2008:659, punkt 54, ja van Caster, EU:C:2014:2269, punkt 56).

62 Sellest jäeldub, et vaidlusalune regulatsioon läheb kaugemale, kui on vajalik käesoleva kohtuotsuse punktides 44 ja 46 nimetatud eesmärkide saavutamiseks.

63 Eelnevat arvestades tuleb tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik kehtestas sätteid, mis sisalduvad pensioniskeemide ja fondide seaduse artikli 46 punktis c ning erakindlustuse korralduse ja järelevalve seaduse artikli 86 lõikes 1, mille kohaselt teistes liikmesriikides kui Hispaania Kuningriik asuvad pensionifondid, kes pakuvad selles liikmesriigis tööandjapensionikavasid, ja kindlustusseltsid, kes tegutsevad Hispaanias teenuste osutamise vabaduse raames, on kohustatud määrama selles liikmesriigis asuva maksuesindaja, siis on Hispaania Kuningriik rikkunud ELTL artiklist 56 tulenevaid kohustusi.

EMP lepingu artikli 36 eiramine

– Poolte argumendid

64 Hispaania Kuningriik, keda toetab Prantsuse Vabariik, leiab, et peamine põhjendus, millele tuginedes komisjon leiab, et vaidlusalused Hispaania õigusnormid on ebaproportsionaalsed, on see, et maksuasjades on olemas liikmesriikidevahelised vastastikuse abi mehhanismid vastavalt direktiividele 77/799 ja 2008/55. Mõlemad toovad esile, et nende direktiividega kehtestatud liikmesriikidevahelise koostöö raamistik puudub liikmesriikide ja kolmanda riigi pädevate asutuste vahel, kui viimane ei ole endale võtnud mingeid vastastikuse abi osutamise kohustusi. Sellise kohustuse puudumise korral tuleb jäeldada, et maksuesindaja määramise kohustus ei lähe kaugemale kui tasumisele kuuluva maksu tõhusa sissenõudmise tagamiseks vajalik.

65 Komisjon möönab, et Euroopa Majanduspiirkonna osas, kus puuduvad maksuasjades vastastikuse abi osutamist käsitlevad kahepoolsed lepingud Islandi Vabariigi, Liechtensteini Vürstiriigi või Norra Kuningriigiga, võib maksuesindaja määramise kohustus olla põhjendatud, tingimusel et see ei lähe kaugemale kui tõhusa maksujärelevalve tagamiseks ja maksustamise vältimise vastaseks võitluseks vajalik.

– Euroopa Kohtu hinnang

66 Tuleb märkida, et EMP lepingu artikkel 36 on ELTL artikliga 56 sarnane säte. Seega tuleb käesoleva kohtuotsuse punktiga 40 tuvastatud teenuste osutamise vabaduse piirangut pidada põhimõtteliselt vastuolus olevaks ka artikliga 36.

67 Tuleb nentida, et nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktidest 49–61, ei saa seda piirangut selles osas, mis puudutab ELTL artiklit 56, pidada põhjendatuks tõhusa maksujärelevalve vajaduse, maksupettuste vastase võitluse ega vajaduse tõttu tagada maksu tõhus sissenõudmine, kuna see läheb kaugemale kui nende eesmärkide saavutamiseks vajalik. See jäeldus lähtub eeldusest, et liidu tasandil on olemas liikmesriikide ametiasutuste vahelised koostöömehhanismid, mis on piisavad selleks, et võimaldada Hispaania Kuningriigil antud juhul need eesmärgid saavutada.

68 Liikmesriikide pädevate asutuste vaheline selline koostööraamistik, nagu on kehtestatud eeskätt direktiividega 77/799 ja 2008/55, nende ja kolmanda riigi pädevate asutuste vahel siiski puudub, kui viimane ei ole võtnud endale mingeid vastastikuse abi osutamise kohustusi (vt kohtuotsus komisjon vs. Hispaania, EU:C:2012:439, punkt 96).

69 Selles osas teatab Hispaania Kuningriik sõnaselgelt, et ta ei ole sõlminud ühtki teabevahetuse lepingut Liechtensteini Vürstiriigiga. Komisjon omalt poolt ei väida, et kostjaks oleva liikmesriigi ja EMP lepinguosaliste riikide vahel, kes ei ole liidu liikmesriigid, oleks sõlmitud maksuasjades vastastikuse abi osutamist käsitlevad kahepoolsed lepingud, ega ole tõendanud piisava teabevahetus? ja koostöömehhanismi olemasolu, mis võimaldaks Hispaania Kuningriigil saada teavet tasumisele kuuluva maksu ja selle sissenõudmise kohta (vt analoogia alusel kohtuotsused komisjon vs. Portugal, EU:C:2011:273, punkt 56, ja komisjon vs. Hispaania, EU:C:2012:439, punkt 98).

70 Neil asjaoludel ei saa pidada tuvastatuks, et kohustus määrata maksuesindaja, kelle elu? või asukoht on Hispaanias, läheb kaugemale kui tõhusa maksujärelevalve tagamise ja maksustamise vältimise vastase võitluse eesmärgi saavutamiseks vajalik.

71 Seega tuleb komisjoni hagi selles osas, milles palutakse tuvastada, et Hispaania Kuningriik on rikkunud EMP lepingu artiklist 36 tulenevaid kohustusi, tagasi lükata.

Kohtukulud

72 Kodukorra artikli 138 lõike 3 kohaselt jäävad kummagi poole kohtukulud tema enda kanda, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks. Kuna osa nõudeid rahuldati komisjoni ja osa Hispaania Kuningriigi kasuks, tuleb otsustada, et kumbki pool kannab ise oma kohtukulud.

73 Vastavalt kodukorra artikli 140 lõikele 1, mille kohaselt kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ise oma kohtukulud, tuleb Prantsuse Vabariigi kohtukulud jätta tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

1. **Kuna Hispaania Kuningriik kehtestas sätteid, mis sisalduvad kuninga seadusandliku dekreeedi 1/2002, millega kiidetakse heaks 29. novembri 2002. aasta pensioniskeemide ja ?fondide seaduse konsolideeritud versioon (Real Decreto Legislativo 1/2002, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Regulación de los Planes y Fondos de Pensiones), artikli 46 punktis c ja kuninga seadusandliku dekreeedi 6/2004, millega kiidetakse heaks 29. oktoobri 2004. aasta erakindlustuse korralduse ja järelevalve seaduse konsolideeritud versioon (Real Decreto Legislativo 6/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de ordenación y supervisión de los seguros privados), artikli 86 lõikes 1, mille kohaselt teistes liikmesriikides kui Hispaania Kuningriik asuvad välismaised pensionifondid, kes pakuvad selles liikmesriigis tööandjapensionikavasid, ja kindlustusseltsid, kes tegutsevad Hispaanias teenuste osutamise vabaduse raames, on kohustatud määrama selles liikmesriigis asuva maksuesindaja, siis on Hispaania Kuningriik rikkunud ELTL artiklist 56 tulenevaid kohustusi.**

2. **Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**

3. **Jätta Euroopa Komisjoni, Hispaania Kuningriigi ja Prantsuse Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.**

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: hispaania.